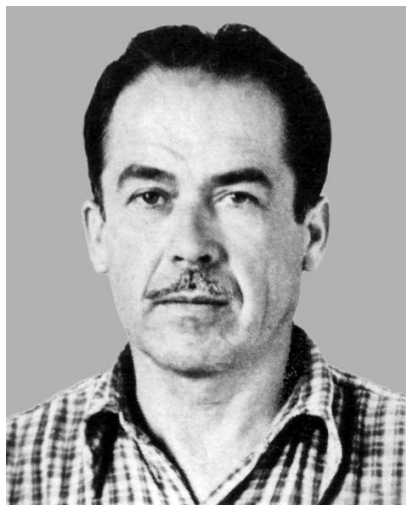

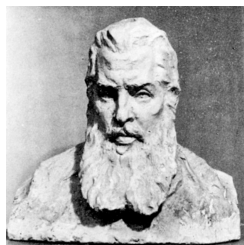

КИСІЛЄВСЬКИЙ Нестор Львович (20. 09. 1909, с. Яблунів, нині смт Косів. р-ну Івано-Фр. обл. — 14. 04. 2000, Львів) — скульптор. Член мист. об'єдн. «Зарево» (Краків, 1934–41), Спілки укр. образотвор. митців (1941–44). Навч. у Краків. АМ (1928–33, 1937–38; викл. Е. Віттіґ, К. Ляшка). Із С. Литвиненком працював у її керам.

майстерні під керівництвом В. Трибушного. 1935 у Познані вивчав ливарну техніку. 1942–45 — у майстерні О. Новаківського (Львів). Очолював керам. відділ Львів. худож.-пром. школи (1942). Викл. Львів. училища приклад. мистецтва (1945–48). Брав участь у 6-й виставці Асоц. незалеж. укр. митців у Львові (1934–35). У 1920–30-х рр. різьбив у гіпсі, теракоті, бронзі спокійно модельовані, спрощені у формах портретні погруддя («Батько», 1927; «Дівчина», «Голова», обидва — 1934; «Б. Лепкий», бл. 1936), фігурні істор.-патріот. композиції («Стрілець», «Запорожець», «Бандурист», усі — 1934–39), зображення тварин («Пси»; «Кінь», бл. 1934; «Розгукані коні в степу», 1936; «Серна», 1938). Репрес. 1948–56, засланий до Сибіру. Працював у театрі м. Караганда (Казахстан). 1961 повернувся до Львова, де анонімно виконував надгробки і парк. скульптури. Найвідоміший твір — гіпсове погруддя митрополита Андрея Шептицького (1937) — скульптура статична і врівноважена, але водночас глибока в передачі психол. рис особи, з «живопис.» фактурою у стилі імпресіонізму (віднайдено 1989 у будинку-майстерні О. Новаківського, подаровано автором Нац. музею у Львові).

Ю. О. Бірюльов

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кисілевський Нестор Львович / Ю. О. Бірюльов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6592>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).